

ת"פ 7000/09/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד אריאל פשייב (עציר) ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

ל' סיוון תשפ"ב
29 יוני 2022

ת"פ 7000-09-21 מדינת ישראל נ' פשייב(עציר)
תיק חיצוני: 611017/2021

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרץ ועו"ד שגיא אבנעים
נגד	אריאל פשייב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ליאור כהן
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- החזקת סכין, בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק");
- התפרצות למגורים לבצע עבירה, בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק;
- גניבה (שני פריטים), בניגוד לסעיף 384 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בתאריך 30.08.21, בין השעות 00:30 ועד 05:00, ברחוב קיבוץ גלויות 52/13, בעיר אופקים (להלן: "הבית") התפרץ הנאשם לבית בו התגורר אותה עת מר משה כהן (להלן: "המתלונן") בכך שפתח את דלת הכניסה אשר היתה סגורה אך לא נעולה ונכנס אל תוך ביתה וזאת עשה בכוונה לבצע גניבה.

במועד ובמעמד האמורים, ניגש הנאשם לחדר השינה בו אותה עת ישן המתלונן, התקרב למיטתו וגנב שני מכשירי טלפון של המתלונן מסוג סמסונג i70 וסמסונג i50 (להלן: "המכשירים") אשר היו מונחים בצמוד לראשו על השידה. וזאת עשה בכך שנטל ונשא אותם ללא הסכמתו ובכוונה לשללם שלילת קבע.

מיד ובסמוך לעיל, גנב מתוך המחסן אשר היה מחוץ לבית כלי עבודה שונים, לרבות, מפוח עלים, מסור, ו- 2 סוללות נטענות.

בהמשך לאמור לעיל, כאשר יצא הנאשם עם השלל אשר גנב מביתו של המתלונן, הבחין בחצר ביתו של טלאור פישלר בעיר ברחוב 52/14, בעיר אופקים (להלן: "הבית הנוסף") בזוג אופניים חשמליות אשר היו שייכות למר טלאור, ומיד הסיג גבול לחצר הבית וגנב את האופניים המוזכרים לעיל וזאת עשה בכך שנטל ונשא אותם ללא הסכמתו ובכוונה לשללם שלילת קבע.

בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 12:30, ברחוב פרי מגדים, בסמוך לבית מס' 16, החזיק הנאשם בסכין הניתנת לקיבוע מחוץ לתחום ביתו או חצריו והכל כשאין בידו להוכיח כי למטרה כשרה החזיקה.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמות לענין העונש, במסגרתו הודה הנאשם והורשע בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

בהתאם להסכמת הצדדים כפי שבאה לידי ביטוי בתיקון כתב האישום, הוחזר הרכוש הגנוב למתלוננים, מלבד המסור ומפוח עלים.

בשל גילו של הנאשם, הופנה להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

א. גליון רישום פלילי של הנאשם (ת/1) - לחובת הנאשם, מספר הרשעות, בעבירות רבות ממאטריה דומה - איומים, החזקת סכין, גניבה, פריצה, היזק לרכוש במזיד, גניבת אופניים, הסגת גבול פלילית, תקיפה סתם, סיוע לגניבת רכב, שימוש ברכב ללא רשות ונטישה במקום אחר.

ב. גזר דין ת.פ. 29585-11-20 מיום 18.04.2021 להוכחת מאסר מותנה (ת/2);

ג. הצהרת נפגע העבירה (ת/3) תוך שהובהר לצדדים, כי לא יינתן משקל לעובדות החורגות מהמפורט בכתב האישום המתוקן - נפגע העבירה תיאר, כי מספר ימים טרם חתונתו, פרצו לביתו שבאופקים וגנבו ממנו רכוש, אשר חלק הוחזר אליו. נפגע העבירה פירט את הנזקים הכלכליים ועגמת

הנפש שנגרמו לו מהפריצה לביתו.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 20, רווק, גר בבית משפחתו באופקים, אינו עובד, השתחרר ממאסרו האחרון בחודש יוני 2021.

משפחתו מונה אם חד הורית, שני אחים בוגרים, אשר מעורבים אף הם בפלילים, ואחות אשר נמצאת בצו נזקקות בסידור חוץ ביתי.

נסיבות משפחתו של הנאשם לא תפורטנה מטעמים של צנעת הפרט, אך המדובר בנסיבות שאינן קלות.

הנאשם הוצא כבר מגיל צעיר למסגרות חוץ ביתיות, ניהל אורח חיים שולי, צרך סמים מסוכנים, נסיונות שיקום לא צלחו לגביו.

הנאשם החל מעורבותו הפלילית בגיל 15, אז נשפט בבית משפט לנוער. לאחר מכן, נשפט בבית משפט השלום וריצה מספר עונשי מאסר. בנוסף, הוגש נגדו כתב אישום בתיק סמים המתנהל כעת (לעובדה זו, שפורטה בתסקיר, לא ינתן משקל היות שלא נמסר, כי הורשע בדיון).

הנאשם שיתף, כי החל לצרוך סם מסוכן מסוג קנאביס בהיותו כבן 13 ולפני כשנתיים החל לצרוך מדבקות פנטניל ותרופות נרקוטיות ללא מרשם רופא. לדבריו, הסמים גורמים לו לתחושת רוגע והקלה.

עוד שיתף, כי החל לצרוך אלכוהול בגיל 16 באופן מזדמן ובאירועים חברתיים. הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום זה.

הנאשם מסר, כי לאחר שחרורו ממאסרו האחרון, שב לצרוך סמים. הוא תיאר התמכרות עמוקה וכי התמכרות זו עומדת ברקע לעבירות שעבר. לדבריו, כשבוע לפני שעבר העבירות, פנה לעו"ס התמכרויות בבקשה לשלבו באשפוזית לצורך נקיון מסמים.

הנאשם תיאר, כי טרם מעצרו הנוכחי, ביטא עמדות מקלות ואוהדות ביחס לשימוש בסמים, אך כיום הוא ער למחירים שנאלץ לשלם בעקבות התמכרותו וביטא נזקקות טיפולית.

שירות המבחן פנה לעו"ס התמכרויות באופקים, אשר שיתף אודות הקשר שלו עם הנאשם, מצבו האישי והמשפחתי ונסיגות הגמילה שלא צלחו. עוד שיתף, כי הנאשם יצר עמו קשר ממקום מעצרו וביטא בפניו נזקקות טיפולית. גורמי הטיפול סברו, כי ההליך הטיפולי המתאים לנאשם הינו קהילה טיפולית וצינו כי יסייעו בתשלום הראשוני.

בהתייחסותו לעבירה הנוכחית, הודה הנאשם ונטל אחריות חלקית, טען שאינו זוכר את כל פרטי העבירה כיוון שהיה תחת השפעת סמים. לדבריו, טרם עבר העבירה, התווכח עם אחיו הגדול ועזב את בית אמו בכעס. לאחר מכן, שוטט ברחוב ופרץ לבתים מתוך רצונו להשיג כסף מהיר. עוד מסר, כי מחזיק ברשותו סכין מגיל צעיר "להגנה עצמית".

מבדיקת פסיכיאטר שנערכה ביום 11.11.21 עולה, כי הנאשם נמצא במעקב גורמי הרפואה תקופה ממושכת ומטופל תרופתית.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם החל לפתח התנהגות בעייתית והתמכרותית על רקע היעדר יציבות בחייו ותחושת הנטישה בגיל צעיר, לאור הרקע המשפחתי המורכב.

הנאשם התקשה להיעזר בגורמי הסיוע השונים ולא נרתע מהליכים משפטיים קודמים אשר ננקטו נגדו.

הנאשם מוצא מפלט בשימוש בסמים והשימוש האינטנסיבי בהם העמיק את מעורבותו השולית.

הנאשם ביטא בפני שירות המבחן למבוגרים את עייפותו מאורח החיים ההתמכרותי והעברייני והביע רצונו להשתלב בקהילה טיפולית.

שירות המבחן הביע חששו, כי הנאשם לא יתמיד בהליך הטיפולי, לאור נסיגות העבר לסייע לו.

למרות זאת, הומלץ להפנות את הנאשם לראיון התאמה בקהילה.

אך בתסקיר משלים מיום 28.02.22, הודיע שירות המבחן למבוגרים, כי הנאשם שינה טעמו והודיע, שאינו מעוניין להשתלב בהליך טיפולי. לכן, לא בא השירות, בסופו של דבר, בהמלצה טיפולית בענינו.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לענין העונש בכתב (ת/4) והשלימה אותן על פה.

התביעה הדגישה הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, בהם זכות האדם להגנה על קניינו ושמירה על בטחונו של אדם, פרטיותו ורכושו, וטענה, כי מידת הפגיעה בהם היתה משמעותית, שכן, הנאשם פרץ לביתו של המתלונן עת ישן במיטתו, ניגש אליה, וגנב מכשירי טלפון נייד, ולאחר מכן ניגש למחסן וגנב כלים, כמפורט בכתב האישום.

התביעה הדגישה הסכנות הטמונות בעבירות רכוש, בהם אלימות וסיכון חיי אדם, על מנת להשיג רכוש או להימלט מהדין.

התביעה עמדה על הנזקים הפוטנציאליים מעבירות אלו, בהם השווי הכלכלי של הרכוש שנגנב, הוצאות כלכליות לצורך מיגון הבית מפני התפרצות חוזרת ופגיעה בתחושת הביטחון האישי של האזרח.

התביעה טענה, כי הנאשם פעל בעזות מצח, כאשר לחובתו הרשעות בעבירות דומות ואף מאסר מותנה בר הפעלה, אשר לא הרתיעו אותו מלעבור העבירות, כחודשיים לאחר שחרורו ממאסר מתיק אחר.

התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה, כי אין אפיק שיקומי.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה, הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים והתחייבות בסך ₪ 3,000 מגזר הדין ת/2, הטלת מאסרים מותנים ארוכים ומרתיעים, קנס, התחייבות להימנע מעבירה ופיצוי לנפגע העבירה.

כן, ביקשה התביעה להורות על השמדת הסכין.

ההגנה הפנתה לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, אשר מצא מפלט, בגיל צעיר, בסמים.

ההגנה טענה, כי מדובר בהתמכרות קשה עוד מגיל נערו, וחרף נסיונותיו להיגמל, לא הצליח.

ההגנה הפנתה לנסיבות העבירה וטענה, כי לא היה תכנון מראש, אלא התפרצות ספונטנית, מבלי לשבור מנעול או דלת, אלא כניסה בדלת פתוחה, ללא גרימת נזקים לבית למעט אי סדר, וכי החפצים שגנב נתפסו לאחר מספר שעות והוחזרו לבעלים. ההגנה עמדה על כך שהנאשם לא פעל בתחכום אלא בספונטניות.

ההגנה ביקשה ליתן משקל לנסיבות חיי הקשות של הנאשם, להודאתו באשמה ונטילת אחריות מצידו.

ההגנה עתרה למתחם ענישה אשר יתחיל ממספר חודשי מאסר, וביקשה שעונשו של הנאשם לא יהיה מעל 10 חודשים.

עוד עתרה ההגנה, להפעיל את המאסר המותנה חציו בחופף וחציו במצטבר.

הנאשם סירב למסור דברו האחרון.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם אינן קלות.

עבירות נגד הרכוש הפכו למכת מדינה של ממש ומחיר הנזקים, מתגלגל לפתחו של הציבור, הן בפגיעה כלכלית והן בפגיעה הנפשית ובתחושת הביטחון וההגנה של האזרח.

לרוב, בעבירות של התפרצות, לא ניתן כלל לאתר את העבריין, והקרבת נזק שנגרם לרכושו ולנפשו.

לא אחת נקבע, כי על בית המשפט להרתיע היחיד והרבים, כך שעבירות אלו יהפכו לבלתי כדאיות, ובכך למגר התופעה.

ראה רע"פ 10551/09 **יורבסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם. [ההדגשה אינה במקור].

כן, ראה, רע"פ 398/14 **טל ערג' נ' מדינת ישראל**, (16/03/14), שם נאמר:

מיותר לציין את חומרתם היתרה של העבירות, את הפסול הרב הטמון בהם. עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים.

(ההדגשה אינה במקור).

בשנים האחרונות התקבעה תחושה, לפיה עבירות נגד הרכוש הן קלות ערך, לא תשמשנה כעילה למעצר, ואף הענישה בגין - לא תהיה מרתיעה.

במקרה דנן, מדובר בהתפרצות לבית מגורים, כאשר נפגע העבירה נוכח בביתו, ישן.

הנזק הנגרם היה ממוני, אך פוטנציאל הנזק, אילו התעורר נפגע העבירה ותפס את הנאשם בעת מעשה, היה יכול להגיע עד כדי פגיעות גופניות, בפרט, כאשר הנאשם פועל תחת השפעת סמים.

מעבר לאמור, קיים גם פן משמעותי של פגיעה בתחושת הבטחון של האזרח שומר החוק, ופן זה מחייב גם הוא התייחסות במסגרת הענישה.

בית המשפט אינו רשאי להיוותר אדיש רק בשל העובדה שמדובר בפגיעה ברכוש, אלא יש לגזור עונשים מרתיעים, שיהיה בהם כדי לצמצם, ואף למנוע, הפגיעה ברכושו של אחר או ברכוש הציבור.

מתחם ענישה

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות:

- רע"פ 3058/18 **רחמילוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, שימוש ברכב ללא רשות. על פי עובדות כתב האישום, קיבל המערער מידע על הימצאות כספת בבית המתלוננת, התקשר אליה, התחזה לפועל והורה לה לצאת מהבית. לאחר שיצאה, טיפס על גג של בית סמוך, פרץ לביתה, ניתק את אמצעי האבטחה, ניתק את הכספת מהקיר וגנב אותה. לאחר מכן, מסר את הכספת לגורם אחר. בנוסף, נטל את הרכב של אמו ללא רשות ונטש אותו במקום אחר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. ערעורו לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.
- עפ"ג 18358-02-21 **גניים ואח' נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - המערערים הורשעו, על פי הודאתם, בעבירות של התפרצות לבית מגורים לביצוע עבירה, גניבה ונסיון גניבת רכב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגיעו המערערים ברכבו של המערער 2 לחורשה סמוך ליישוב מיתר, פרצו לבית כאשר בני הבית ישנים, וגנבו מחשב נייד, משקפי שמש ומפתחות רכב. המערערים אף ניסו לגנוב את הרכב, אך לא הצליחו להגיעו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל. על המערער 1 נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל ועל המערער 2 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, בשל נסיבותיו האישיות. כן, הוטלו על המערערים עונשי מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ערעורם לבית המשפט המחוזי - נדחה.
- עפ"ג 28182-03-17 **אבו עג'אג' נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה. המערער הגיע ברכבו ליישוב כסיפה, נכנס דרך חלון הבית לאחר שבדק שאין אנשים בבית, גנב שרשרת זהב בשווי 5,000 ₪ ומכר אותה תמורת 1,000 ₪, זאת, לאחר שחרורו ממאסר וכאשר לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על

הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה כך שסך הכל ירצה הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, ופיצוי. ערעורו לבית המשפט המחוזי - נדחה.

במקרה דנן, כאמור, פרץ הנאשם לבית מגורים בעת שהמתלונן נמצא בביתו, ישן. הנאשם נכנס בדלת הכניסה לבית, אשר לא היתה נעולה, גנב שני מכשירי טלפון נייד, כלים, מפוח עלים וסוללות, ועזב את המקום.

העבירות נעברו שלא בתחכום מיוחד, אלא, התמזל מזלו של הנאשם, אשר התפרץ לדלת פתוחה, וניצל ההזדמנות לגנוב.

לאחר שיצא מביתו של ע.ת. 1, גנב הנאשם אופניים חשמליים השייכים לשכן של המתלונן, הנמצאים בחצרו.

בנוסף לכל אלה, נתפסה על הנאשם גם סכין, אותה החזיק על גופו בניגוד לדין.

מרבית הרכוש - נתפס כעבור כמה שעות והושב לבעליו.

לאור האמור, יועמד מתחם הענישה כך שינוע בין 14 עד 28 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות דומות, עוד מבית המשפט לנוער, בגין ריצה עונשי מאסר.

הנאשם עבר העבירה הנוכחית כחודשיים לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בגין עבירה אחרת, כאשר תלוי ועומד מעליו מאסר מותנה בר הפעלה והתחייבות, ובכל אלו לא היה כדי להרתיעו מלעבור שוב עבירות דומות ולפגוע בקניינו של הזולת.

הנאשם אף דחה את נסיון שירות המבחן למבוגרים לשלבו בקהילה טיפולית ומכאן - שאין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה כזו.

עם זאת, מדובר בצעיר, עם נסיבות חיים לא קלות, אשר מגיל ילדות סבל מקשיים התנהגותיים, גדל בתחושת חסך והזנחה, ללא הכוונה הורית וללא מעגלי תמיכה, אשר נאבק בהתמכרותו לאורך השנים וניסה מספר פעמים להיגמל משימוש בסמים, ללא הצלחה.

הנאשם הודה באשמה, ונטל אחריות על מעשיו.

הגם שראוי היה למקם עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחם, הרי בשל נסיבותיו הקשות, מוצא בית המשפט, לפנים משורת הדין, למקם עונשו של הנאשם ברף הבינוני של מתחם הענישה.

לנוכח הודאת הנאשם באשמה, יופעל המאסר המותנה בן 4 חודשים מגזר הדין ת/2, כך שחציו בחופף למאסר שיוטל כעת.

בנוסף, תופעל ההתחייבות להימנע מעבירה.

עוד מוצא בית המשפט להטיל מאסר מותנה מרתיע, לבל יהיו הנאשם לעבור שוב העבירות דנו, קנס, ופיצוי לנפגע העבירה.

בקביעת הפיצוי ייקח בית המשפט בחשבון את מידת הפגיעה במתלונן, כפי שעולה מהצהרת נפגע העבירה ת/3 (אם כי, כאמור, לא תילקחנה בחשבון עובדות החורגות מכתב האישום המתוקן) וכן את עצם הפגיעה בתחושת הבטחון האישי שלו, אשר נבעה מהחדירה לביתו - מבצרו. זאת, בנוסף ליתר הנזקים שנגרמו לו.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקיר שירות המבחן למבוגרים; עיין בפסיקה מטעם ב"כ הצדדים; ומוצא לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 22 חודשי מאסר בפועל;
- ב. הפעל מאסר מותנה בן 4 חודשים מגזר הדין ת/2, כך שחציו במצטבר והיתרה - בחופף;
- ג. סך הכל, ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו, על פי רישומי שב"ס;
- ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ה. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א עבירה של החזקת סכין;
- ו. קנס בסך 2,000 ₪ או 18 ימי מאסר תמורתו;

ז. הפעל התחייבות בת 3,000 ₪ מגזר הדין ת/2, או 28 ימי מאסר תמורתה;

ח. פיצוי לנפגע העבירה, ע.ת. 1 בכתב האישום המתוקן, בסך 5,000 ₪. התביעה תעביר פרטי נפגע העבירה למזכירות בתוך 14 ימים מהיום;

ט. הקנס, ההתחייבות והפיצוי ישולמו ב-11 תשלומים רצופים ושווים החל מיום 15.09.22 וב-15 לכל חודש לאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מיד;

י. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית שלא יעבור עבירות כנגד רכוש או החזקת סכין. ההתחייבות תהא לתקופה של שנה מיום שחרורו, ותעמוד על סך בן 3,000 ₪. לא יצהיר הנאשם כאמור - יאסר למשך 21 יום;

יא. סכין - תושמד בחלוף תקופת הערעור.

עותק גזר הדין יועבר לשב"ס, אשר יבחן האפשרות לשלב הנאשם בהליך גמילה במסגרת מאסרו.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ל' סיוון תשפ"ב, 29 יוני 2022, במעמד הצדדים.